

F. t. l. om det offentlige sundhedsvæsen

(eller af det sociale udvalg på amtsrådets vegne) kan indbringes for Den sociale Ankestyrelse. Efter sygehuslovens § 9 kan afgørelser om, på hvilke vilkår en person har ret til sygehusbehandling samt befordring eller befordringsgodtgørelse påklages til Den Sociale Ankestyrelse.

Amtsankenævnene og Den sociale Ankestyrelse har imidlertid ikke haft nogen reel mulighed for at skabe et sammenhængende grundlag for virksomheden som klageinstans på sundhedsområdet, allerede fordi de rejste klager har været temmelig få og spredte. De nævnte ankeinstanser er desuden primært etableret med den opgave at behandle klager inden for det sociale område, hvor de sociale udvalgs selvstændige stilling i kommunestyret i øvrigt nu er ophævet. Til belysning af omfanget af klager kan det som eksempel nævnes, at Den Sociale Ankestyrelse i 1986 og 1987 behandlede ialt 7 og 28 klagesager angående ydelser efter henholdsvis sygehusloven og sygesikringsloven svarende til ialt godt 2 promille af de omkring 15.000 sager, som styrelsen har behandlet i løbet af de nævnte 2 år. Der foreligger ikke på centralt hold tilsvarende oplysninger om antallet af klagesager, der er indbragt for amtsankenævnene. Klager på sundhedsområdet er imidlertid væsensforskellige fra klager om adgangen til sociale ydelser. Hertil kommer, at der ikke i de øvrige love, som er berørt af lovforslaget, findes særlige klageregler. På denne baggrund er de særlige klageregler i sygesikringslovens § 24, stk. 4-6, og sygehuslovens § 9 foreslået ophævet.

Herefter er de kommunale myndigheders virksomhed på sundhedsområdet omfattet af det almindelige tilsyn med kommuner (tilsynsrådene) og amtskommuner (Indenrigsministeriet) i medfør af lov om kommunernes styrelse. Tilsynsmyndigheden vil således kunne tage stilling til, om en amtskommune har handlet i strid med lovgivningen, når det gælder en persons adgang til ydelser, jf. lovforslagets kapitel 3-11. De kommunale myndigheder skal efter forvaltningslovens § 7, stk. 1, tillige oplyse borgerne om muligheden for at rette henvendelse til tilsynsmyndigheden, når der skønnes at være behov herfor.

For så vidt angår klager over den faglige virksomhed, som udøves af personer under sundhedsvæsenet, vil der ikke i forbindelse med ophævelsen af de pågældende bestemmelser ske nogen ændring af retstilstanden, idet sådanne klager fortsat indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn i medfør af bestemmelserne i kapitel 3 i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. Efter lovens § 4, stk. 1, fører Sundhedsstyrelsen tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed, der udføres af personer inden for sundhedsvæsenet. Efter § 5 i lov om embedslægeinstitutioner bistår embedslægerne Sundhedsstyrelsen her-

med. Endelig er Sundhedsstyrelsen efter centralstyrelseslovens § 2 forpligtet til at følge sundhedsforholdene, ligesom styrelsen i fornødent omfang skal orientere vedkommende myndighed om konstaterede overtrædelser eller mangler på sundhedsområdet.

Efter en samlet vurdering kan den foreslåede ophævelse af de særlige klageregler derfor ikke anses for at indebære nogen svækkelse af borgernes retssikkerhed.

Til § 56

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne for medicintilskudsnavnet i sygesikringslovens § 7, som ændret ved lov nr. 343 af 24. maj 1989 (tilskud til lægemidler). Da medicintilskudsnavnets medlemmer er omfattet af de almindelige inhabilitetsregler i forvaltningslovens kapitel 2, er den hidtidige regel om, at medlemmerne ikke må være økonomisk interesserede i nogen virksomhed, som fremstiller, importerer eller forhandler lægemidler, dog udeladt. Som konsekvens af ophævelsen af lovbestemmelserne om Sygesikringens Forhandlingsudvalg, jf. bemærkningerne til kapitel 7, er det fremover amtsrådene i fællesskab, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, som indstiller et medlem til sundhedsministeren og ikke Sygesikringens Forhandlingsudvalg.

Til § 57

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til sygesikringslovens § 25. Dog er reglen om adgang til at indhente oplysninger fra statslige og kommunale myndigheder og institutioner udeladt, idet en sådan adgang følger af de almindelige regler i forvaltningslovens § 31.

Til § 58

Efter offentlighedslovens § 9 har den enkelte borger aktindsigt i sin egen sygehusjournal. Inden for det offentlige sundhedsvæsen har den enkelte derudover ret til almindelig aktindsigt efter bestemmelserne i offentlighedslovens § 4 med de begrænsninger, der følger af § 7. Denne almindelige aktindsigt gælder for ydelserne efter lovforslagets kapitel 4-6 og 10. Derimod har den enkelte ikke efter den gældende lovgivning aktindsigt i de oplysninger en alment praktiserende læge, praktiserende speciallæge m.v., der arbejder efter en overenskomst med sygesikringen, fører om den pågældende i forbindelse med behandling, undersøgelse m.v.

Imidlertid har borgerne krav på at vide hvilke oplysninger, som det offentlige sundhedsvæsen indsamler og opbevarer om dem. Det foreslås derfor, at den